

บันทึก เรื่อง การพิจารณาโทษทางวินัยพนักงานเทศบาล - คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ 1)
— เรื่องเสร็จที่ 32/2547

มาตรา 15 มาตรา 23 พระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542

มาตรา 301 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540

มาตรา 91 มาตรา 92 พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542

ประเด็นที่ 1 มาตรา 15 ประกอบกับมาตรา 23 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 กำหนดให้คณะกรรมการข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น และเมื่อคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการดำเนินการทางวินัย โดยให้การพิจารณาลงโทษทางวินัยพนักงานส่วนท้องถิ่นต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดพระนครศรีอยุธยา และให้ผู้ถูกสั่งลงโทษที่ไม่เห็นด้วยกับคำสั่งยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้ ดังนั้น หากคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้สั่งลงโทษไปแล้ว จึงถือว่าเป็นที่สุดในการดำเนินการทางวินัยแก่พนักงานเทศบาลในสังกัดแล้ว แต่ก็เป็นการถึงที่สุดเ็นทางบริหารภายในเทศบาลเท่านั้น หาได้ตัดสิทธิพนักงานเทศบาลที่ถูกลงโทษจะใช้สิทธิในทางอื่นไม่

ประเด็นที่ 2 คณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นองค์กรที่จัดตั้งขึ้นตามรัฐธรรมนูญ มีอำนาจหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 301 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 เมื่อมีการกล่าวหาหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเจ้าหน้าที่คนใดกระทำการทุจริต คณะกรรมการ ป.ป.ช. ก็สามารถดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงได้ ซึ่งมาตรา 91 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าว กำหนดว่าถ้าคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่าไม่มีมูลความผิด ข้อกล่าวหาดังกล่าวก็เป็นอันตกไป แต่ถ้ามีมติว่ามีมูลความผิดวินัยก็จะดำเนินการตามมาตรา 92 แต่ถ้ามีมูลความผิดอาญาก็จะดำเนินการตามมาตรา 97 ซึ่งเป็นการใช้อำนาจตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าว มิใช่เป็นการใช้อำนาจตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ดังนั้น การที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการไต่สวนและพิจารณาลงโทษทางวินัยแก่พนักงานเทศบาลอีก จึงเป็นการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ตามมาตรา 301 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ประกอบกับพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตฯ และไม่ถือว่าเป็นการพิจารณาโทษที่ซ้ำซ้อน